

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 44.

Anden Session.

21de Møde.

Lorsdagen den 7de November.

(Fortsat).

Ordføveren (fortsat): De forskjellige Regimentér garnisonerede i Fæstningerne, og først i 1763 blev det paalagt Kjøbstæderne at afgive Qvarter saavel til Officierer som Menige. Byrden var i Begyndelsen, som det gjerne gaaer, ringe, men efterhaanden som der oprettedes flere Regimentér, tiltog den, og fra 1775, da Indqvarteringshjælpeffatten androg et Beløb af 28,000 Rbd., og til 1787, vorede den til dens nuværende Beløb af 54,500 Rbd. I de sidste 25 Aar af forrige Aarhundrede have forskjellige Commissjoner beskæftiget sig med at regulere Udredelsen af denne betydelige Skat, der uden videre blev lagt paa Kjøbstæderne, og meget forskjellige Ansuelser have gjort sig gjældende med Hensyn til Maa den, hvorpaa Skatten bedst kunne fordeles, men hvorledes Fordelingen end har været foretagen, har den naturligtvis ikke kunnet tilfredsstille Kjøbstæderne, der fandt sig uforholdsmæssigt bebyrdede ved en Sag, som de meente rettest burde behandles som et Statsanliggende. Efterat Indqvarteringshjælpeffatten senest var reguleret ved Forordningen af 11te November 1816 og nogle dertil knyttede Bestemmelser, blev den, som Thinget bekendt, ophævet ved Loven af 20de Juni dette Aar, hvorved der paalagdes Kjøbstæderne at udrede et Vederlag derfor til et Beløb af 46,000 Rbd. Det foreliggende Lovudkast er en nødvendig Følge af den nævnte Lov; thi da man naturligtvis ikke kunde paalægge Kjøbstæderne at udrede et Beløb af 46,000 Rbd. og tillige at bære de med Indqvarteringen forbundne Byrder, blev det nødvendigt at give Erstatning for disse, saaledes som allerede var

udtalt i Motiverne til Loven af 20de Juni d. A. Det foreliggende Udcast indeholder ingen fuldstændig Reform af Indqvarteringsvæsenet. Uagtet saavel Regjeringen som Rigsdagen ved flere Leiligheder have erkendt, at en saadan Reform er paatrængende nødvendig, synes man dog fra alle Sider at være enig om, at der maa udsættes indtil Krigen er endt og det en afgjort, hvorvidt Armeen skal have en ny og forbedret Organisation. Paa Grund heraf har Udvalget i det Hele taget holdt sig til det foreliggende Udcast, og kun stræbt at gjøre de deri foreskrevne Bestemmelser saa klare og tydelige, at de ikke skulle fremkalde nogen begrundet Tvivl hos dem, der ville faae at bestille med Udførelsen af Forskrifterne i Loven. Udvalget har bestræbt sig for at drage tydelige og bestemte Grændser mellem de forskjellige Arter af Præstationer, som Kjøbstæderne have at udrede til de Militaire. Disse Præstationer kunne deles i 2 Klasser, de lovbestemte, og de, som udenfor Lovens Forskrifter have fundet Sted. De Lovbestemte ere atter saadanne, for hvilke en vis Godtgjørelse er bestemt i Forordningen af 15de November 1816 og saadanne, for hvilke bemeldte Anordning, uagtet den foreskriver dem, ikke har indrømmet Kjøbstæderne nogen Godtgjørelse, men for hvilke disse dog i det sidste Decennium have faaet nogen Erstatning af Renterne af Indqvarteringsfondet. Med Hensyn til de lovbestemte Præstationer har Udcastet fastsat, at den Deel deraf, hvorfor en vis Betaling er foreskrevet i Forordningen af 15de November 1816, fremdeles skal betales efter den i bemeldte Anordning indeholdte Tært. Udvalget har derimod fundet, at denne Tært var saa uforholdsmæssig lav, at det med Billighed kunde fordras, at en Forandring i saa Henseende skulde finde Sted, hvisaarsag det har tilladt sig at foreslaae, at